

¹Nach diesen Geschichten versuchte Gott Abraham und sprach zu ihm: Abraham! Und er antwortete: Hier bin ich.² Und er sprach: Nimm Isaak, deinen einzigen Sohn, den du lieb hast, und gehe hin in das Land Morija und opfere ihn daselbst zum Brandopfer auf einem Berge, den ich dir sagen werde.³ Da stand Abraham des Morgens früh auf und gürte seinen Esel und nahm mit sich zwei Knechte und seinen Sohn Isaak und spaltete Holz zum Brandopfer, machte sich auf und ging an den Ort, davon ihm Gott gesagt hatte.⁴ Am dritten Tage hob Abraham seine Augen auf und sah die Stätte von ferne⁵ und sprach zu seinen Knechten: Bleibt ihr hier mit dem Esel! Ich und der Knabe wollen dorthin gehen; und wenn wir angebetet haben, wollen wir wieder zu euch kommen.⁶ Und Abraham nahm das Holz zum Brandopfer und legte es auf seinen Sohn Isaak; er aber nahm das Feuer und Messer in seine Hand, und gingen die beiden miteinander.⁷ Da sprach Isaak zu seinem Vater Abraham: Mein Vater! Abraham antwortete: Hier bin ich mein Sohn. Und er sprach: Siehe, hier ist Feuer und Holz; wo ist aber das Schaf zum Brandopfer?⁸ Abraham antwortete: Mein Sohn, Gott wird sich ersehen ein Schaf zum Brandopfer. Und gingen beide miteinander.⁹ Und als sie kamen an die Stätte, die ihm Gott gesagt hatte, baute Abraham daselbst einen Altar und legte das Holz darauf und band seinen Sohn Isaak, legte ihn auf den Altar oben auf das Holz¹⁰ und reckte seine Hand aus und faßte das Messer, daß er seinen Sohn schlachtete.¹¹ Da rief ihm der Engel des

¹وَحَدَّثَ بَعْدَ هَذِهِ الْأُمُورِ أَنَّ اللَّهَ امْتَحَنَ إِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ لَهُ، يَا إِبْرَاهِيمُ. فَقَالَ، هُنَّذَا.² فَقَالَ، خُذْ ابْنَكَ وَحِيدَكَ الَّذِي تُحِبُّهُ إِسْحَاقَ وَادْهَبْ إِلَى أَرْضِ الْمُرْيَا، وَأَضْعِدْهُ هُنَاكَ مُحْرَقَةً عَلَى أَحَدِ الْجِبَالِ الَّذِي أَقُولُ لَكَ.³ فَكَتَرَ إِبْرَاهِيمُ صَبَاحًا وَبَسَّ عَلَى جِمَارِهِ، وَأَخَذَ اثْنَيْنِ مِنْ غُلَامَيْهِ مَعَهُ، وَإِسْحَاقَ ابْنَهُ، وَشَفَقَ خَطَبًا لِمُحْرَقَةٍ، وَقَامَ وَدَهَبَ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي قَالَ لَهُ اللَّهُ.⁴ وَفِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ رَفَعَ إِبْرَاهِيمُ عَيْنَيْهِ وَأَبْصَرَ الْمَوْضِعَ مِنْ بَعِيدٍ، فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لَغُلَامَيْهِ، اجْلِسَا أَتَمَّا هَهُنَا مَعَ الْجِمَارِ، وَأَمَّا أَنَا وَالْغُلَامُ فَدَهَبْ إِلَى هُنَاكَ وَتَسْجُدْ، ثُمَّ تَرْجِعْ إِلَيْكُمَا.⁶ فَأَخَذَ إِبْرَاهِيمُ خَطَبَ الْمُحْرَقَةِ وَوَضَعَهُ عَلَى إِسْحَاقَ ابْنِهِ، وَأَخَذَ يَدَيْهِ النَّارَ وَالسَّكِينِ. فَذَهَبَا كِلَاهُمَا مَعًا.⁷ وَقَالَ إِسْحَاقُ لِإِبْرَاهِيمَ أَبِيهِ، يَا أَبِي. فَقَالَ، هُنَّذَا يَا ابْنِي. فَقَالَ، هُوَذَا النَّارُ وَالْخَطَبُ، وَلَكِنْ أَيْنَ الْخَرْوفُ لِلْمُحْرَقَةِ.⁸ فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ، اللَّهُ يَرَى لَهُ الْخَرْوفَ لِلْمُحْرَقَةِ يَا ابْنِي. فَذَهَبَا كِلَاهُمَا مَعًا.⁹ فَلَمَّا أَتَيَا إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي قَالَ لَهُ اللَّهُ، بَنَى هُنَاكَ إِبْرَاهِيمُ الْمَذْبَحَ وَرَتَّبَ الْخَطَبَ وَرَتَّبَ إِسْحَاقَ ابْنَهُ وَوَضَعَهُ عَلَى الْمَذْبَحِ قَوْقَ الْخَطَبِ.¹⁰ ثُمَّ مَدَّ إِبْرَاهِيمُ يَدَهُ وَأَخَذَ السَّكِينِ لِيَذْبَحَ ابْنَهُ.¹¹ فَتَدَاَهُ مَلَكُ الرَّبِّ مِنَ السَّمَاءِ وَقَالَ، إِبْرَاهِيمُ إِبْرَاهِيمُ. فَقَالَ، هُنَّذَا.¹² فَقَالَ، لَا تَمُدَّ يَدَكَ إِلَى الْغُلَامِ وَلَا تَفْعَلْ بِهِ شَيْئًا، لِأَنِّي الْآنَ عِلِمْتُ أَنَّكَ خَائِفُ اللَّهِ، فَلَمْ تُمْسِكْ ابْنَكَ وَحِيدَكَ عَنِّي.¹³ فَرَفَعَ إِبْرَاهِيمُ عَيْنَيْهِ وَنَظَرَ وَإِذَا كَبِشٌ وَرَاءَهُ مُمَسِكَاً فِي الْعَاثَةِ بِقَرْنَيْهِ، فَذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ وَأَخَذَ الْكَبِشَ وَأَضْعَدَهُ مُحْرَقَةً عِوَصًا عَنْ ابْنِهِ.¹⁴ فَذَعَا إِبْرَاهِيمُ اسْمَ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ يَهُوَّهَ يِزْرَاهُ. حَتَّى إِنَّهُ يَقَالُ الْيَوْمَ، فِي جَبَلِ الرَّبِّ بَرَى.¹⁵ وَتَدَاى مَلَكُ الرَّبِّ إِبْرَاهِيمَ تَائِبَةً مِنَ السَّمَاءِ¹⁶ وَقَالَ، يَذَانِي أَفْسَمْتُ يَقُولُ الرَّبُّ، أَنِّي مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ فَعَلْتَ هَذَا الْأَمْرَ، وَلَمْ تُمْسِكْ ابْنَكَ وَحِيدَكَ،¹⁷ أَبَارَكُكَ مُبَارَكَةً، وَأَكْثَرُ تَسْلُكَ تَكْثِيرًا كَنُجُومِ السَّمَاءِ وَكَالْزَّمْلِ الَّذِي عَلَى شَاطِئِ الْبَحْرِ، وَتَرِثُ تَسْلُكَ بَابِ أَعْدَائِهِ.¹⁸ وَتَبَارَكَ فِي تَسْلُكَ جَمِيعِ أَمَمِ الْأَرْضِ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ سَمِعْتَ لِقَوْلِي.¹⁹ ثُمَّ رَجَعَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى غُلَامَيْهِ، فَقَامُوا وَدَهَبُوا مَعًا إِلَى بَيْتِ سَعٍ. وَسَكَنَ إِبْرَاهِيمُ فِي بَيْتِ سَعٍ.²⁰ وَحَدَّثَ بَعْدَ هَذِهِ الْأُمُورِ أَنَّهُ قِيلَ لِإِبْرَاهِيمَ، هُوَذَا مَلِكَةٌ قَدْ وَلَدَتْ هَبِي أَيْضًا بَيِّنَ لِنَاحُورَ أَخِيكَ،²¹ غِوَصًا بِكَرْهٍ، وَبُورًا أَحَاهُ، وَقَمُوتِيلَ أَبَا أَرَامَ،²² وَكَاسَدَ، وَخَزُورًا، وَفِلْدَاشَ، وَبِذْلَافَ، وَبُتُوتِيلَ.²³ وَوَلَدَ بُتُوتِيلَ رِفْقَةَ. هَؤُلَاءِ التَّمَانِيَةُ وَلَدَتْهُمْ

HERRN vom Himmel und sprach: Abraham! Abraham! Er antwortete: Hier bin ich.¹² Er sprach: Lege deine Hand nicht an den Knaben und tue ihm nichts; denn nun weiß ich, daß du Gott fürchtest und hast deines einzigen Sohnes nicht verschont um meinetwillen.¹³ Da hob Abraham sein Augen auf und sah einen Widder hinter sich in der Hecke mit seinen Hörnern hangen und ging hin und nahm den Widder und opferte ihn zum Brandopfer an seines Sohnes Statt.¹⁴ Und Abraham hieß die Stätte: Der HERR sieht. Daher man noch heutigestages sagt: Auf dem Berge, da der HERR sieht.¹⁵ Und der Engel des HERRN rief Abraham abermals vom Himmel¹⁶ und sprach: Ich habe bei mir selbst geschworen, spricht der HERR, weil du solches getan hast und hast deines einzigen Sohnes nicht verschont,¹⁷ daß ich deinen Samen segnen und mehren will wie die Sterne am Himmel und wie den Sand am Ufer des Meeres; und dein Same soll besitzen die Tore seiner Feinde;¹⁸ und durch deinen Samen sollen alle Völker auf Erden gesegnet werden, darum daß du meiner Stimme gehorcht hast.¹⁹ Also kehrte Abraham wieder zu seinen Knechten; und sie machten sich auf und zogen miteinander gen Beer-Seba; und er wohnte daselbst.²⁰ Nach diesen Geschichten begab sich's, daß Abraham angesagt ward: Siehe, Milka hat auch Kinder geboren deinem Bruder Nahor,²¹ nämlich Uz, den Erstgeborenen, und Buz, seinen Bruder, und Kemuel, von dem die Syrer kommen,²² und Chesed und Haso und Phildas und Jedlaph und Bethuel.²³ Bethuel aber zeugte Rebekka. Diese acht gebar

مَلِكُهُ لِنَاخُورَ أَجِي إِبْرَاهِيمَ. ²⁴ وَأَمَّا سُرَّتُّهُ، وَاسْمُهَا رُؤُومَةُ، فَوَلَدَتْ هِيَ أَيْضاً طَابِجَ وَجَاحَمَ وَتَاحَسَ وَمَعَكَةَ.

Milka dem Nahor, Abrahams Bruder.²⁴ Und sein Kebsweib, mit Namen Rehuma, gebar auch, nämlich den Tebah, Gaham, Thahas und Maacha.